

[Prieme.]

gaaet til Arbejdsløn, vilde der være blevet Løn til 2 000 Mand, indirekte til mange flere. Det er ca. 6 Mill. Kr., Finansministeren har taget fra Arbejderne. Regeringens Skattepolitik har altsaa direkte forøget Arbejdsløsheden, og det er efter min Mening ikke noget at rose en Minister for, allermindst en Minister i en Arbejder-regering.

Dette, at Skatter og Varefordyrelse giver mindre Beskæftigelse, regner man i det hele taget alt for lidt med. Kun en Gang imellem, naar det passer de Herrer, hører man lidt derom. I en af de Taler, jeg omtalte før, har Statsministeren udtalt, at Prisstigningen paa udenlandske Byggematerialer sidste Aar var medvirkende til, at Byggeriet blev mindre, hvilket forøgede Arbejdsløsheden. Det er ganske interessant at høre, navnlig fordi Regeringen opretholder en Valutacentral, der mere end noget andet medvirker til at fordyre Varer og Byggematerialer. Jeg vil gerne erindre om, at Grosserer-Societetets Komité har foreslaaet, at Jern og andre Byggematerialer og ogsaa en Mængde andre Ting til Bygningers Udstyrelse blev sat paa Frilisten, hvilket utvivlsomt vilde sænke Priserne og forøge Beskæftigelsen. Det kan ikke undgaas, at de stigende Skatter paa Ejendomme formindsker Reparationsarbejderne. Der er meget Murer-, Snedker- og Malerarbejde, der ikke udføres, naar Skatterne stiger. Mon ikke mange af disse Haandværkere efterhaanden er blevet klar herover!

Huslejelovgivningen, som nu igen synes at skulle strammes, har ogsaa sin Indvirkning paa dette Felt. Det kan være meget rart for Lejerne at faa Love med Garantier om baade det ene og det andet, men for hver Ting man paalægger Husejerne, gør man det mere og mere betænkeligt at bygge, der bliver mindre Arbejde og færre og dyrere Lejligheder.

Et af de vigtigste Spørgsmaal med Hensyn til Beskæftigelsen og Byggeriet er Spørgsmaalet om Renten. Ogsaa her kan den høje Regering fremvise et straalende Resultat: en Rente, der er mellem en halv og en hel Gang saa stor som i flere andre Lande, f. Eks. Sverige. Regeringen spærrer gennem Nationalbanken for, at det billige Rente-

niveau i andre Lande kan slaa igennem, en ejendommelig Opgave for en Regering, der vil skaffe Arbejde. Der er ingen Tvivl om, at en Ophævelse af de paagældende Restriktioner vilde medføre en betydelig Indvandring af svenske Penge til Anbringelse i danske Obligationer, hvilket atter vilde hæve disses Kurs, hvorved Byggeriet herhjemme vilde blive fremmet. Vi ser her et nyt Eksempel paa, at vore egne Restriktioner hindrer dansk Beskæftigelse. Lad os derfor, som jeg for nylig sagde, faa Penge paa Frilisten, baade ud og ind. Det er ikke alene fra min Side, dette Krav i den senere Tid er rejst, det er ogsaa rejst fra Venstres Side og fra en enkelt Side inden for det radikale Parti. Det er af langt større Betydning end meget offentligt Byggeri.

Der har i den seneste Tid været megen Tale om Funktionærloven, som traadte i Kraft i Forgaars, og som Det konservative Folkeparti har Æren af at have taget Initiativet til. Det er vort Parti blevet angrebet for fra forskellige Sider. Men vi fremsatte dette Forslag, fordi vi mente, at der visse Steder var Medhjælpere, der havde Krav paa bedre og mere sikrede Forhold, noget jeg i øvrigt mener at alle Arbejdsgivere og Arbejdsledere inden for Erhvervene, som giver deres Medhjælpere tilfredsstillende Arbejdsforhold, kun kan være interesserede i.

Socialdemokratiet har over for denne Lov som paa andre Omraader indtaget en mærkelig Dobbeltstilling, efter som Vinden blæste, og hvor de var. Hvor der er Tilslutning til Loven, er det naturligvis deres Lov, hvor der er Betænkeligheder, er Ansvaret de Konservatives. Da den højtærede Socialminister saaledes den 18. Oktober talte i Handelsforeningernes Oplysningsselskab for Købmændene, udtalte han bl. a., at Loven adskilte sig fra Ministerens andre Love derved, at Lovforslaget er fremsat ikke af ham eller hans Parti, men af de Konservative; han selv stod kølig over for Loven, fordi han hellere vilde være gaaet Organisationsvejen, men han havde bøjet sig for Stemningen i Ministeriet. Altsaa ikke engang Ministeren selv var stemt for Loven; han havde kun medvirket til at gennemarbejde Loven i Folketingsudvalget, sagde han, saa han var ikke i Stand til at fortolke Loven, og han vilde heller ikke tale om Forskellen